

РЕШЕНИЕ

№ 6360

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5818** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 26.04.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 2116/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 18-ти състав е отменил Наказателно постановление (НП) № Р-10-17/ 25.01.2022 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, предл. първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ на „Старком Холдинг“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 115, ал. 8, изр. първо, хипотеза трета във вр. с чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК..

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от административнонаказващия орган /АНО/, чрез пълномощника юрк. Б. Г., с искане да бъде отменено и вместо него- НП да бъде потвърдено.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закона - чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр.чл.63в ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че СРС е извел неправилни изводи при постановяване на решението си, относно обстоятелството, че декларацията не представлява част от изискуемите материали към точката за избор на член на съвет на АД, съответно - че

неправилно е ангажирана отговорността на акционера „Старком Холдинг“ АД. В тази връзка сочи, че чл. 121, ал. 1 от ЗППЦК препраща към ТЗ за неуредените случаи, предвид което при представяне на материали във връзка с точка, касаеща избор на член на Надзорен съвет на публично акционерно дружество, следвало да бъдат изпълнени не само изискванията на ЗППЦК, но и всички изисквания по ТЗ, отнасящи се до кандидата за член на съвет, т.е. приложими са всички норми, касаещи удостоверяването на обстоятелства, във връзка с кандидатите за членовете на съветите на публичното дружество, вкл. и чл. 237, ал. 3 от ТЗ. За акционерите в публичното дружество било от значение преди ОСА, на което ще бъде гласувана кандидатурата на такива лица, да разполагат с информация не само за имената, постоянния адрес и професионалната квалификация на предложените членове, но също така и за това дали има обстоятелства, които представляват потенциален конфликт на интереси. След като чл. 237, ал. 3, изр. второ от ТЗ изисква уведомяването да бъде в писмена форма, ако обстоятелствата възникнат след избора, изискването важало и преди изборът да бъде осъществен. Оспорва се и изводът на СРС, че разпоредбата на чл. 237, ал. 3 от ТЗ кореспондира с тази на чл. 116а¹, ал. 2 от ЗППЦК. Цитираните норми въвеждали различни задължения, като няма идентитет нито в задължените субекти, нито в съдържанието на задълженията, липсвала пълна идентичност между обстоятелствата, които следва да се декларират по чл. 237, ал. 3 от ТЗ и чл. 116а¹, ал. 2 от ЗППЦК. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалният представител на касатора- юрк. Г. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба „Старком Холдинг“ АД не се представлява

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че при извършена документна проверка на място в КФН „младши експерт“ в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“, управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на КФН, установил, че „Старком Холдинг“ АД не е представило пред „Българска фондова борса“ АД - регулирания пазар, на който са допуснати до търговия акциите на „Еврохолд България“ АД, в пълнота писмените материалите по чл. 223а, ал. 4 от ТЗ, във връзка с включените от дружеството, в качеството му на акционер, притежаващ над 5% от капитала на публичното дружество „Еврохолд България“ АД, въпроси в дневния ред на редовно общото събрание на акционерите на „Еврохолд България“ АД, насрочено за 30.06.2021 г., респективно за

16.07.2021 г. при условията на чл. 115, ал. 14 от ЗППЦК. Искането от акционера било представено на „БФБ“ АД, без да бъде приложена декларация по чл. 237, ал. 3 от ТЗ за предложения за избор нов член на надзорния съвет на публичното дружество.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН № Р-06-770 от 31.08.2021 г. за това, че с непредставянето в срок до 16.06.2021 г. в пълнота на „БФБ“ АД на необходимите материали за предложения за избор член на надзорния съвет на публичното дружество, като част от писмените материали към представения списък по чл. 223а от ТЗ за включване на въпроси в дневния ред на РГОСА на публичното дружество „Еврохолд България“ АД, насрочено за 30.06.2021 г., съответно за 16.07.2021 г. при условията на чл. 115, ал. 14 от ЗППЦК, на 17.06.2021 г. в [населено място] „Старком Холдинг“ АД е извършило нарушение на чл. 115, ал. 8, изр. първо, хипотеза трета във вр. с чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК. Актът бил подписан от актосъставителя, свидетелите и упълномощения представител на дружеството. Препис от него бил връчен на последния, който не изложил възражения срещу акта. Такива постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, като в тях били изложени аргументи за липса на изискване за представяне на декларация по чл. 237, ал. 3 от ТЗ, заедно с писмените материали по въпросите от дневния ред на общото събрание и съответно за липса на извършено административно нарушение.

Въз основа на така съставения АУАН и приемайки възраженията срещу него за неоснователни, при идентично описание на нарушението и дадената му правна квалификация заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ издал обжалваното НП № Р-10-17 от 25.01.2022 г., с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, предл. първо от ЗППЦК наложил на дружеството жалбоподател „Старком Холдинг“ АД „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева.

За да отмени НП, районният съд е обусловил изводи за допуснатото съществено процесуално нарушение, изразяващо се в несъответствие между правната квалификация на нарушението и словесното му описание. Приел е, че разпоредбата на чл. 237, ал. 3 от ТЗ кореспондира с тази на чл. 116а¹, ал. 2 от ЗППЦК, а непредставянето на документите по чл. 116а¹, ал.4 от ЗППЦК осъществява състав на нарушение именно по посочената разпоредба, което поведение подлежи на санкциониране на самостоятелно основание, съобразно чл. 221, ал. 1, т. 2 във вр. с ал. 8, т. 2 от ЗППЦК. По съществото на спора е приел, че „Старком Холдинг“ АД не е извършило вмененото му нарушение на чл. 115, ал. 8, изр. първо, хипотеза трета във вр. с чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК, тъй като последното е представило изискуемите документи - списъка по чл. 223а от ТЗ. Посочил е, че в норма на чл. 115, ал. 8 от ЗППЦК, както и в чл. 223а и чл. 224 от ТЗ липсва изискване за представяне на декларация по чл. 237, ал. 3 от ТЗ, относима към провеждането на общото събрание на дружеството. С тези мотиви е отменил НП.

Предложената от въззивната инстанция аргументация и анализ на приложимите правни норми е прецизна и убедителна и се споделя изцяло от касационната инстанция.

Съгласно чл. 115, ал. 8, изр. първо, хипотеза трета от ЗППЦК, в случаите по чл. 118, ал. 2, т. 4 акционерите представят на регулирания пазар, на който са допуснати до търговия акциите на дружеството най- късно на следващия работен ден след обявяването на въпросите в търговския регистър материалите по чл. 223а, ал. 4 от Търговския закон. За да приеме, че е налице нарушение на цитираната разпоредба АНО е посочил, че в случая не е представена декларация по чл. 237, ал. 3 от ТЗ.

Разпоредбата на чл. 223а, ал. 4 от ТЗ предвижда, че най-късно на следващия работен ден след обявяването, акционерите представят списъка от въпроси, предложенията за решения и писмените материали по седалището и адреса на управление на дружеството.

Минимумът от информация, е която трябва да бъде запознато общото събрание при избора на нов член на надзорния съвет на дружеството, е въведен по императивен начин в разпоредбата на чл. 224, ал. 2 от ТЗ, която гласи, че когато дневният ред включва избор на членове на съвета на директорите, съответно на надзорния съвет, материалите по ал. 1 включват и данни за имената, постоянния адрес и професионалната квалификация на лицата, предложени за членове. Това правило се прилага и когато въпросът е включен в дневния ред по реда на чл. 223а.

В случая дружеството „Старком Холдинг“ АД е представило изискуемите в посочената като нарушена разпоредба документи - списъка по чл. 223а от ТЗ, предложенията за решения, биографична справка, включваща данни за имената, постоянния адрес и професионалната квалификация на предложеното лице за нов член на надзорния съвет, както и свидетелството му за съдимост и декларация по чл. 116а1, ал. 2 от ЗППЦК.

Правилен е изводът на СРС, че в сочената за нарушена норма на чл. 115, ал. 8 от ЗППЦК, както и в чл. 223а и чл. 224 от ТЗ липсва изискване за представяне на декларация по чл. 237, ал. 3 от ТЗ, относима към провеждането на общото събрание на дружеството. При ангажиране на административно-наказателната отговорност се изключва приложението на нормативни разпоредби по аналогия, а санкциониращите норми са изрични и не могат да бъдат тълкувани разширително.

Разпоредбата на чл. 237, ал. 3 ТЗ задължава лицето, предложено за член на съвет, преди избирането му да уведоми общото събрание на акционерите, съответно надзорния съвет, за участието си в търговски дружества като неограничено отговорен съдружник, за притежаването на повече от 25 на сто от капитала на друго дружество, както и за участието си в управлението на други дружества или кооперации като прокурист, управител или член на съвет. Когато тези обстоятелства възникнат, след като лицето е избрано за член на съвета, то незабавно дължи писмено уведомление. Целта на законовата норма е предоставяне на информация за личните и професионални обвързаности на предложените за членове на съвети лица и по този начин при избора се създават гаранции за възможно най-пълно осведомяване на избиращия орган за обстоятелствата, които са от съществено значение за вземането на информирано решение.

Така цитирана нормативната уредба е неправилно изтълкувана и неправилно приложена от административния орган. Изискването към кандидатите за членове на Съвета на директорите, съответно Надзорния съвет според чл. 237, ал. 3 ТЗ следва бъде доказано към момента на избора, а не както неправилно приема административния орган. Анализа на цитираните разпоредби от ЗППЦК не води до извод, че тези обстоятелства се доказват към момента на поканата, респективно че следва да се съдържат в писмените материали и в уведомлението до „Българска фондова борса“ АД. Това обстоятелство се доказва към момента на избора от общото събрание на акционерите. Доказването на последното към по ранен момент не е в хипотезата на нормата, тъй като между момента на поканата и момента на избора може да настъпи промяна и отново ще е от значение състоянието към момента на избора.

Предвид гореизложеното изводът на СРС, че „Старком Холдинг“ АД не е извършило вмененото му нарушение на чл. 115, ал. 8, изр. първо, хипотеза трета във вр. с чл. 118, ал. 2, т. 4 от ЗППЦК, е правилен, а възраженията на касатора са неоснователни.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира основание за касиране на решението на СРС, поради което и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.04.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 2116/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.